

sprejel primerljivega ukrepa, ki bi se nanašal natanko na tak primer in bi bil učinkovit – ter bi imel pravne učinke, ki bi ščitili delavce v takšnih primerih zlorab in bi šli tudi dlje od zaščite v primeru zaposlitve na podlagi nične pogodbe, ki jo na splošno določa splošno grško delavno pravo (ne da bi upoštevalo zlorabo v smislu okvirnega sporazuma), v skladu s katerim lahko delavec zahteva izplačilo svojih plač in nadomestilo za odpustitev, ne glede na to ali je bil a pogodba veljavna ali ne – ali pomenijo v smislu določbe 8(1) in (3) okvirnega sporazuma nesprejemljivo zniževanje splošne ravni zaščite delavcev, ki so zaposleni za določen čas, upoštevajoč:

- a) da obveznost plačati plačo in nadomestilo, ki jo določa nacionalno pravo za vse vrste delovnih razmerij, ne skuša preprečiti samo zlorabe v smislu okvirnega sporazuma in
- b) da je pravni učinek izvajanja prej obstoječega ustreznega pravnega ukrepa to, da se že ena pogodba o zaposlitvi za določen čas šteje za pogodbo za nedoločen čas?

5) V primeru pozitivnega odgovora na prejšnja vprašanja, ali nacionalno sodišče ne sme, ko razlaga svoje nacionalno pravo v skladu z Direktivo 1999/70/ES, upoštevati določbe, ki z njo niso združljive in ki so bile sprejete zaradi izvajanja okvirnega sporazuma, ampak povzročijo v notranjem pravu zniževanje splošne ravni zaščite delavcev, ki so zaposleni za določen čas – in sicer določbe dekreta predsednika št. 164/2004, ki molče, vendar jasno izključujejo iz njihovega varstva primere zlorab, v katerih je delavec sklenil samo eno pogodbo o zaposlitvi za določen čas, katere namen pa je dejansko vseeno bil ta, da se s storitvami delavca zadovoljijo „trajne in stalne“ in nečasne, izjemne in nujne potrebe – in mora namesto njih uporabiti določbe ustreznega nacionalnega pravnega ukrepa, ki je veljal pred začetkom veljavnosti direktive, in sicer določb člena 8(3) zakona št. 2112/1920?

6) Ko nacionalno sodišče presodi, da se za določen spor glede zaposlitve za določen čas načeloma uporabi določba (v tem primeru člen 8(3) zakona št. 2112/1920), ki pomeni ustrezen pravni ukrep v smislu določbe 5(1) okvirnega sporazuma in v skladu s katero ugotovitev, da je bila sklenjena pogodba, čeprav ena sama, za določen čas, ne da bi bila utemeljena z objektivnim razlogom v zvezi z naravo ali značilnostmi pogodbe ali dejavnosti, vsebuje spremembo te pogodbe v pogodbo za nedoločen čas:

- a) ali je razlaga in uporaba nacionalnega prava s strani nacionalnega sodišča, v skladu s katerim je sklenitev

delovnih razmerij za določen čas v javnem sektorju pravno temeljila na zakonu o zaposlitvi za določen čas za zadovoljitev posebnih socialnih, dodatnih, nujnih ali začasnih potreb (v tem primeru na zakonu št. 3250/2004), čeprav so te potrebe dejansko stalne in trajne, pomeni v vsakem primeru objektivni razlog, ki utemeljuje sklenitev pogodb za določen čas, skladna s pravom Skupnosti?

- b) ali pravo Skupnosti nasprotuje razlagi in uporabi nacionalnega prava s strani nacionalnega sodišča, v skladu s katerim je treba določbo, ki prepoveduje spremembo pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki so bile sklenjene v javnem sektorju, v pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, razlagati tako, da je sprememba pogodbe za določen čas v pogodbo za nedoločen čas v javnem sektorju popolnoma prepovedana, čeprav je bila ta pogodba sklenjena za določen čas z zlorabo (in sicer ko so bile zadovoljene potrebe dejansko stalne in trajne), in da v takem primeru nacionalno sodišče ne more več preučiti dejanske narave spornega delovnega razmerja, da bi ga lahko okvalificiral kot pogodbo za nedoločen čas? Ali se mora zgoraj navedena prepoved omejiti samo na pogodbe za določen čas, ki so bile dejansko sklenjene za zadovoljitev začasnih, nepredvidenih, nujnih, izjemnih ali podobnih potreb, z izjemo pogodb, ki so bile sklenjene za zadovoljitev potreb, ki so dejansko stalne in trajne?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 8. avgusta 2007 vložilo Monomeles Protodikeio Rethymnis – Charikleia Giannoudi proti Dimosu Geropotamou

(Zadeva C-379/07)

(2007/C 269/48)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Monomeles Protodikeio Rethymnis.

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Charikleia Giannoudi.

Tožena stranka: Dimos Geropotamou.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba določbi 5 in 8(3) okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega med ETUC, UNICE in CEEP, ki je sestavni del Direktive Sveta 1999/70 (UL L 175, str. 43), razlagati tako, da pravo Skupnosti prepoveduje (zaradi izvajanja navedenega okvirnega sporazuma), da država članica sprejme ukrepe, če:
- je pred začetkom veljavnosti direktive v notranjem pravnem redu že obstajal ustrezen pravni ukrep v smislu določbe 5(1) okvirnega sporazuma?
  - sprejeti ukrepi za izvajanje okvirnega sporazuma povzročijo zniževanje splošne ravni zaščite delavcev, ki so zaposleni za določen čas?
- 2) V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje, če je pred začetkom veljavnosti Direktive 1999/70/ES obstajal ustrezen ukrep v smislu določbe 5(1) okvirnega sporazuma, in sicer v tem primeru upoštevana določba člena 8(3) zakona št. 2112/1920, ali pomeni sprejetje zakonodajnega ukrepa zaradi izvajanja okvirnega sporazuma – in sicer v tem primeru upoštevana določba člena 11 dekreta predsednika št. 164/2004 – v smislu določbe 8(1) in (3) okvirnega sporazuma nesprijemljivo zniževanje splošne ravni zaščite delavcev, ki so zaposleni za določen čas, v notranjem pravnem redu:
- če je naveden zakonodajni ukrep za izvajanje okvirnega sporazuma sprejet po izteku roka za prenos Direktive 1999/70/ES, vendar se uporablja *rationae temporis* samo za pogodbe o zaposlitvi in delovna razmerja za določen čas, ki so veljali pred začetkom veljavnosti ukrepa ali ki so prenehali veljati v določenem obdobju pred začetkom veljavnosti ukrepa, vendar po končnem datumu za prenos direktive, medtem ko uporaba prej obstoječega ustreznega pravnega ukrepa ni časovno omejena in se uporablja za vse pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ki so bile sklenjene, so veljale ali prenehale veljati ob začetku veljavnosti direktive in ob izteku roka za njen prenos?
  - ali se navedeni zakonodajni ukrep uporablja samo za pogodbe o zaposlitvi ali delovna razmerja za določen čas, ki morajo, da bi se šteli za zaporedne, kumulativno:
- ne biti ločeni z vmesnimi obdobji, ki bi preseгла tri mesece in
  - v celoti trajati najmanj 24 mesecev pred začetkom veljavnosti navedenega ukrepa, neodvisno od števila podaljšanj, oziroma trajati pred začetkom veljavnosti navedenega ukrepa najmanj 18 mesecev v 24 mesecih pod pogojem, da je prišlo do treh podaljšanj, poleg začetne pogodbe, čeprav prej obstoječi ustrezní pravni ukrep ne postavlja takšnih pogojev, temveč se uporablja za vse pogodbe o zaposlitvi (zaporedne) za določen čas, neodvisno od najkrajšega trajanja zaposlitve in najmanjšega števila podaljšanj?
  - če navedeni zakonodajni ukrep za izvajanje okvirnega sporazuma kot pravni učinek, katerega namen je zaščita delavcev, ki so zaposleni za določen čas, in preprečevanje zlorab v smislu okvirnega sporazuma, določa spremembo *ex nunc* pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, medtem ko prej obstoječi ustrezní pravni ukrep določa, da se ta sprememba naredi retroaktivno (*ex tunc*)?
- 3) V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje, če je pred začetkom veljavnosti Direktive 1999/70/ES obstajal ustrezen ukrep v smislu določbe 5(1) okvirnega sporazuma, in sicer v tem primeru upoštevana določba člena 8(3) zakona št. 2112/1920, ali pomeni sprejetje zakonodajnega ukrepa zaradi izvajanja okvirnega sporazuma, in sicer v tem primeru upoštevana določba člena 7 dekreta predsednika št. 164/2004 – ki določa kot edino varstvo pred zlorabo delavcev, ki so zaposleni za določen čas, obveznost delodajalca, da v primeru zlorabe pri zaposlitvi zaradi zaporednih pogodb za določen čas izplača plače in nadomestilo za odpustitev – v smislu določbe 8(1) in (3) okvirnega sporazuma nesprijemljivo zniževanje splošne ravni zaščite delavcev, ki so zaposleni za določen čas, upoštevajoč:
- da obveznost delodajalca plačati plačo in nadomestilo za odpustitev, ki jo določa nacionalno pravo za vse vrste delovnih razmerij, ne skuša preprečiti samo zlorabe v smislu okvirnega sporazuma; in
  - da je pravni učinek izvajanja prej obstoječega ustreznega pravnega ukrepa to, da se zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas štejejo za pogodbo za nedoločen čas?

4) V primeru pozitivnega odgovora na prejšnja vprašanja, ali nacionalno sodišče ne sme, ko razlaga svoje nacionalno pravo v skladu z Direktivo 1999/70/ES, upoštevati določbe, ki z njo niso združljive in ki so bile sprejete zaradi izvajanja okvirnega sporazuma, ampak povzročijo v notranjem pravu zniževanje splošne ravni zaščite delavcev, ki so zaposleni za določen čas – in sicer določbe členov 7 in 11 dekreta predsednika št. 164/2004 – in mora namesto njih uporabiti določbe ustreznega nacionalnega pravnega ukrepa, ki je veljal pred začetkom veljavnosti direktive, in sicer določb člena 8 (3) zakona št. 2112/1920?

5) Ko nacionalno sodišče presodi, da se za določen spor glede zaposlitve za določen čas načeloma uporabi določba (v tem primeru člen 8(3) zakona št. 2112/1920), ki pomeni ustrezen pravni ukrep v smislu določbe 5(1) okvirnega sporazuma in v skladu s katero ugotovitev, da so bile pogodbe sklenjene za določen čas, ne da bi to bilo utemeljeno z objektivnim razlogom v zvezi z naravo ali značilnostmi pogodbe ali dejavnosti, vsebuje spremembo te pogodbe v pogodbo za nedoločen čas:

a) ali je razlaga in uporaba nacionalnega prava s strani nacionalnega sodišča, v skladu s katerim je sklenitev delovnih razmerij za določen čas v javnem sektorju pravno temeljila na zakonu o zaposlitvi za določen čas za zadovoljitev posebnih socialnih, dodatnih, nujnih ali začasnih potreb, čeprav so te potrebe dejansko „stalne in trajne“, pomeni v vsakem primeru objektivni razlog, ki utemeljuje sklenitev pogodb za določen čas, skladna s pravom Skupnosti?

b) ali pravo Skupnosti nasprotuje razlagi in uporabi nacionalnega prava s strani nacionalnega sodišča, v skladu s katerim je treba določbo, ki prepoveduje spremembo pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki so bile sklenjene v javnem sektorju, v pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, razlagati tako, da je sprememba pogodbe za določen čas v pogodbo za nedoločen čas v javnem sektorju popolnoma prepovedana, čeprav je bila ta pogodba sklenjena za določen čas z zlorabo (in sicer ko so bile zadovoljene potrebe dejansko stalne in trajne), in da v takem primeru nacionalno sodišče ne more več preučiti dejanske narave spornega delovnega razmerja, da bi ga lahko pravilno okvalificiral kot pogodbo za nedoločen čas? Ali se mora zgoraj navedena prepoved omejiti samo na pogodbe za določen čas, ki so bile dejansko sklenjene za zadovoljitev začasnih, nepredvidenih, nujnih, izjemnih ali podobnih potreb, z izjemo pogodb, ki so bile sklenjene za zadovoljitev potreb, ki so dejansko stalne in trajne?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Monomeles Protodikeio Rethymnis (Grčija) 8. avgusta 2007 – Georgios Karabousanos in Sofoklis Michopoulos proti Dimosu Geropotamou

(Zadeva C-380/07)

(2007/C 269/49)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Monomeles Protodikeio Rethymnis (Grčija)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Georgios Karabousanos in Sofoklis Michopoulos

Tožena stranka: Dimos Geropotamou

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je treba določbi 5 in 8(3) okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega med ETUC, UNICE in CEEP, ki je sestavni del Direktive Sveta 1999/70 (UL L 175, str. 43), razlagati tako, da pravo Skupnosti prepoveduje (zaradi izvajanja navedenega okvirnega sporazuma), da država članica sprejme ukrepe, če: a) je pred začetkom veljavnosti direktive v notranjem pravnem redu že obstajal ustrezen pravni ukrep v smislu določbe 5(1) okvirnega sporazuma? b) sprejeti ukrepi za izvajanje okvirnega sporazuma povzročijo zniževanje splošne ravni zaščite delavcev, ki so zaposleni za določen čas?

2) V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje, če je pred začetkom veljavnosti Direktive 1999/70/ES v notranjem pravu obstajal ustrezen ukrep v smislu določbe 5(1) okvirnega sporazuma, in sicer v tem primeru upoštevna določba člena 8(3) zakona št. 2112/1920, ali pomeni sprejetje zakonodajnega ukrepa zaradi izvajanja okvirnega sporazuma – in sicer v tem primeru upoštevna določba člena 11 dekreta predsednika št. 164/2004 – v smislu določbe 8(1) in (3) okvirnega sporazuma nesprejemljivo zniževanje splošne ravni zaščite delavcev, ki so zaposleni za določen čas, v notranjem pravnem redu:

a) če je naveden pravni ukrep za izvajanje okvirnega sporazuma sprejet po izteku roka za prenos Direktive 1999/70/ES, vendar se uporablja *rationae temporis* samo za pogodbe o zaposlitvi in delovna razmerja za določen čas, ki so veljali pred začetkom veljavnosti ukrepa ali ki